

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กัลยา ดิงคัมภีร์, ม.ร.ว. "หน่วยที่ 2 เสียงในภาษา." ใน เอกสารการสอน
ชุดวิชา ภาษาไทย 3 หน่วยที่ 1-6, หน้า 51-126. นภาลัย สุวรรณธาดา,
บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,
2525

_____ . "หน่วยที่ 15 ภาษาและภาษาย่อยในประเทศไทย." ใน เอกสาร
การสอนชุดวิชา ภาษาไทย 3 หน่วยที่ 7-15, หน้า 359-418. นภาลัย
สุวรรณธาดา, บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัย-
ธรรมาธิราช, 2525. .

กาญจนา สุวัฒน์ศิริ. "วรรณยุกต์ในภาษาไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาค
วิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

กาญจนา นาคสกุล. ระบบเสียงภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย, 2520.

กาญจนา พันธุ์คำ. "ลักษณะเฉพาะทางด้านเสียงของภาษาลาวในอำเภอเมือง
จังหวัดนครปฐม." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

การปกครอง, แผนก. "บรรยายสรุปข้อราชการ อำเภอบางสะพาน จังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์." 2523 (อัดสำเนา)

_____ . "ประวัติสภาพท้องที่และปัญหาต่าง ๆ ของอำเภอบางสะพานน้อย จังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์." 2524 (อัดสำเนา)

เก็ดนี, วิลเลียม เจ. คำสำหรับทดสอบเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยถิ่น. แปลโดย
ธีระพันธ์ ล. ทองคำ. กรุงเทพมหานคร: สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย, 2520.

เกษีย, เจอร์ และ ธีระพันธ์ ล. ทองคำ. คู่มือแผนที่ภาษาในประเทศไทย.

กรุงเทพมหานคร: สถาบันภาษา ทบวงมหาวิทยาลัย ,

2520.

จักรวาล ชาญณรงค์. ย่าเมืองไทย 71 จังหวัด. กรุงเทพมหานคร: บ้านดาดล่าสนี่,

2510.

"จังหวัดชุมพร." อักษรานุกรมภูมิศาสตร์ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน 6 (2522):

22-24.

"จังหวัดประจวบคีรีขันธ์." อักษรานุกรมภูมิศาสตร์ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน 6

(2522): 54-56.

เจริญขวัญ ธรรมประดิษฐ์. "การใช้ลักษณะทางสัทศาสตร์ของสระสูงในการแบ่งเขต

ภาษาถิ่นในจังหวัดตรัง กระบี่ พังงา และ ภูเก็ต." วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

2524.

"ชุมพร." สารานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน 10 (2512-2513): 6318-6320.

ธีระพันธ์ ล. ทองคำ. แบบสอบถามสำหรับสำรวจเสียง และ ระบบเสียงในภาษาไทย

ถิ่นใต้. กรุงเทพมหานคร: สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520.

เสียงและระบบเสียงในภาษาไทยถิ่นใต้ จังหวัดสุราษฎร์ธานี 16 อำเภอ.

กรุงเทพมหานคร: สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

ประคอง พันธุ์รัตน์. "จังหวัดชุมพร." ใน ท่องเที่ยวไปในประเทศไทย, หน้า 390-

407 ปราณี วราทร, ผู้รวบรวม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา

ลาดพร้าว, 2517.

"ประจวบคีรีขันธ์." สารานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน 17 (2523-2524):

11013-11014.

ปราณี กุลละวณิชย์. "หน่วยที่ 14 การเปลี่ยนแปลงของภาษา." ใน เอกสารการ

สอนผู้ติว ภาษาไทย 3 หน่วยที่ 7-15, หน้า 289-358. นภาสัย

สุวรรณธาดา, บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัย-

ธรรมมาราช, 2525.

ผู้ว่าราชการจังหวัด และคณะกรรมการจังหวัดชุมพร, ผู้รวบรวม. จังหวัดชุมพร

งานฉลอง 25 พุทธศตวรรษ. กรุงเทพมหานคร: คณะกรรมการ

ประชาสัมพันธ์ และพิมพ์เอกสารจัดงานฉลอง 25 พุทธศตวรรษ, 2500.

ผู้ว่าราชการจังหวัด และ คณะกรรมการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์, ผู้รวบรวม. จังหวัด

ประจวบคีรีขันธ์ งานฉลอง 25 พุทธศตวรรษ. กรุงเทพมหานคร: คณะ

กรรมการประชาสัมพันธ์ และพิมพ์เอกสารจัดงานฉลอง 25 พุทธศตวรรษ,

2500.

พิลลภ ภูประเสริฐ. "อำเภอบึงสามพัน." 2523 (ฮัตสึนา)

เทัญศิริ ปัญจพรรค. "จังหวัดประจวบคีรีขันธ์." ใน ท่องเที่ยวไปในประเทศไทย,

หน้า 138-147 ปราณี วราทร, ผู้รวบรวม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์

คุรุสภาลาดพร้าว, 2517.

วิญญู จิตต์ธรรม. ภาษาถิ่น. สงขลา: โรงพิมพ์เมืองสงขลา, 2513.

ลอร์ดณี รัตนดิลก ณ. ภูเก็ต. "วรรณยุกต์ของภาษาไทยถิ่นจังหวัดราชบุรี." วิทยา-

นิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาคำศัพท์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์-

มหาวิทยาลัย, 2526.

วรรณพร ทองมาก. "แนวแบ่งเขตภาษาไทยถิ่นกลางกับภาษาไทยถิ่นใต้โดยใช้ศัพท์

เป็นเกณฑ์." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาคำศัพท์ บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

วิจิณตน์ สันทะวิบูลย์. "ความแตกต่างระหว่างภาษากรุงเทพฯ และภาษาสงขลา." "

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์-

มหาวิทยาลัย, 2499

วิจิณตน์ ภาณุพงศ์. "ความแตกต่างระหว่างภาษาถิ่น." ใน Tai Linguistics in

Honor of Fang-Kuei Li, pp. 242-254. Edited by Thomas

W. Gething, Jimmy G. Harris and Pranee Kullavanijaya.

Bangkok: Chulalongkorn University Press, 1976.

วิไลวรรณ วนิชฐานันท์. ภาษาและภาษาคำสตร์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหา
วิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2521.

สงวน อึ้งคง. "จังหวัดอุ้มพร." สารานุกรมภูมิศาสตร์แห่งประเทศไทย 1 (2514):
317-320.

_____ . "จังหวัดประจวบคีรีขันธ์." สารานุกรมภูมิศาสตร์แห่งประเทศไทย 2
(2514): 836-839.

สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. สาขาวิชาศึกษาคำสตร์. เอกสารการสอนชุด
วิชาภาษาไทย 3. 3 เล่ม. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมมาธิราช, 2526.

เสน่ห์ วัฒนารณ. "รายงานข้อราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์." ประจวบคีรีขันธ์:
ศาลากลางจังหวัดประจวบคีรีขันธ์, 2524 (อัตชีวประวัติ)

ไฉ่ว เรื่องวิเศษ. "ระบบเสียงในภาษาถิ่น ตำบลเทพกษัตรี อำเภอดง
จังหวัดภูเก็ต" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2520.

อะเบอร์ครอมบี, เดวิด. "การบันทึกข้อมูลภาษาถิ่น" แปลโดย ธีระพันธ์ ล. ทองคำ
ใน คำสตร์แห่งภาษา 1 (มกราคม 2523): 11-17.

แฮริส ลิมมี, ลี และ ธีระพันธ์ วงศ์ไทย. แบบฝึกหัดการวิเคราะห์เสียงในภาษา.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2516.

ภาษาต่างประเทศ

Brown, J. Marvin. From Ancient Thai to Modern Dialects.

Bangkok: Social Science Association Press of Thailand,
1965.

Chamberlain, James E. "A New Look at the History and Classification

of the Tai Languages." In Studies in Tai Linguistics in

Honor of William J. Gedney, pp. 49-66. Edited by Jimmy

G. Harris, and James R. Chamberlain. Bangkok: CIEL,
1975.

Diller, Anthony V.N. "Toward a Model of Southern Thai

Diglossic Speech Variation." Ph. D. Dissertation,

Cornell University, 1976.

Gedney, William J. "A Checklist for Determining Tones in Tai

Dialects." In Studies in Linguistics in Honor of

George L. Trager, pp. 423-427. Edited by M. Estelle

Smith. The Hague: Mouton, 1972.

Haas, Mary R. "The Tone of Four Tai Dialects." Bulletin of the

Institute of History and Philology, Academia Sinica 29

(1958): 817-826.

Hockett, Charles F. A Course in Modern Linguistics. New York:

The Macmillan Company, 1958.

Kalaya Tingsabadh. "A Phonological Study of the Thai Language of

Suphanburi Province." Ph. D. Dissertation, School of

Oriental and African Studies, University of London, 1980.

Langacker, Ronald W. Language and Its Structure. New York:

Harcourt, Brace & World, Inc, 1967, 1968.

Li, Fang Kuei. "Tai Languages." *New Encyclopaedia Britannica*

(Macropaedia) 17(1974): 989-992.

ภาคผนวก ก

ภาคผนวก ก.

แบบสอบถามสำหรับสำรวจ เสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยถิ่นกลางและภาษาไทยถิ่นใต้

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์และจังหวัดชุมพร

วรรณยุกต์ภาษาไทยถิ่นกลาง/ใต้ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์/ชุมพร อำเภอ...ตำบล...บ้าน...

	A	B	C	DL	DS
1					
2					
3					
4					

รายละเอียดเกี่ยวกับผู้บอกภาษา

ต่อไปนี้เป็นภาษาไทยถิ่นกลาง/ใต้ จังหวัด.....อัตราเสียงที่.....
เมื่อวันที่...เดือน.....พ.ศ.....อำเภอ/กิ่งอำเภอ.....
ตำบล.....บ้าน.....
ผู้บอกภาษาคือ นาง/นางสาว .....อายุ.....ปี
เกิดที่บ้าน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
เติบโตและตั้งรกรากที่บ้าน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
อาชีพ.....การศึกษา.....
บิดาเกิดที่บ้าน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
มารดาเกิดที่บ้าน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

บิดาและมารดาตั้งรกรากที่บ้าน .....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

คู่สมรส 1 เป็นคนบ้าน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ปัจจุบัน (ยังอยู่ด้วยกัน หย่าร้าง ตาย)

คู่สมรส 2 เป็นคนบ้าน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

จบการสัมภาษณ์ที่บ้าน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

หมายเหตุ .....

.....

ภาคผนวก ข

ภาคผนวก ข.

รายละเอียดเกี่ยวกับผู้บอกภาษา

การศึกษารายนี้ ใช้ผู้บอกภาษาทั้งสิ้น 39 คน ซึ่งคัดเลือกตามจุดเก็บข้อมูล 39 จุด จุดละ 1 คน ดัง เกณฑ์ที่กำหนดไว้ รายละเอียดเกี่ยวกับผู้บอกภาษาทั้ง 39 คน มีดังนี้

ผู้บอกภาษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1. บ้านคั่นบันได ตำบลอ่าวน้อย อำเภอมือง

ผู้บอกภาษาคือ นางวาริ ชูจิต อายุ 46 ปี เกิด เติบโตและตั้งรกรากที่บ้านคั่นบันได จบการศึกษา ชั้น ป.4 อาชีพ ทำไร่ บิดาเกิดที่ บ้านเขาแดง อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มารดาเกิดที่ บ้านคั่นบันได บิดาและมารดาตั้งรกรากที่ บ้านคั่นบันได คู่สมรสเป็นคนที่ อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2. บ้านน้ำตก ตำบลห้วยยาง อำเภอบ้านไร่

ผู้บอกภาษาคือ นางบุญชูบ ใหม่เยี่ยม อายุ 52 ปี เกิดที่ บ้านหนองหิน ตำบลคลองวาฬ อำเภอมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เติบโตและตั้งรกรากที่ บ้านน้ำตก จบการศึกษาชั้น ป.4 อาชีพ ทำไร่ บิดาเกิดที่ จังหวัดเพชรบุรี มารดาเกิดที่ บ้านห้วยทรายเหนือ อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ บิดาและมารดาตั้งรกรากที่ บ้านน้ำตก คู่สมรสเป็นคนที่ อำเภอบ้านไร่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3. บ้านห้วยยาง ตำบลห้วยยาง อำเภอบ้านไร่

ผู้บอกภาษาคือ นางชื่น เขียวขำ อายุ 52 ปี เกิด เติบโตและตั้งรกรากที่บ้านห้วยยาง จบการศึกษาชั้น ป.4 อาชีพ ทำสวน ทำนา ทำไร่ บิดาและมารดาเกิดที่ บ้านห้วยยาง บิดาและมารดาตั้งรกรากที่ บ้านห้วยยาง คู่สมรสเป็นคนที่ บ้านหนองเตาปูน ตำบลหนองเตาปูน อำเภอบ้านไร่ จังหวัดเพชรบุรี

4. บ้านทุ่งแสงอรุณ ตำบลห้วยยาง อำเภอทับสะแก

ผู้บอกภาษาคือ นางจัน ชวีญเมือง อายุ 51 ปี เกิด เด็บโตและตั้งรกรากที่บ้านทุ่งแสงอรุณ ไม่ได้เข้ารับการศึกษ อาชีพ ทำไร่ บิดาเกิดที่ จังหวัดเพชรบุรี มารดาเกิดที่จังหวัดเพชรบุรี บิดาและมารดาตั้งรกรากที่ บ้านทุ่งแสงอรุณ ตำบลห้วยยาง อำเภอทับสะแก คู่สมรสเป็นคนที่ อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

5. บ้านทุ่งประจู่ ตำบลทับสะแก อำเภอทับสะแก

ผู้บอกภาษาคือ นางผล พลายบัว อายุ 42 ปี เกิด เด็บโตและตั้งรกรากที่ บ้านทุ่งประจู่ ไม่ได้เข้ารับการศึกษ อาชีพ ทำนา บิดาเกิดที่ บ้านทุ่งประจู่ มารดาเกิดที่ บ้านทุ่งประจู่ บิดาและมารดาตั้งรกรากที่ บ้านทุ่งประจู่ คู่สมรสเป็นคนที่ บ้านทุ่งประจู่

6. บ้านชายทะเลทุ่งประจู่ ตำบลทับสะแก อำเภอทับสะแก

ผู้บอกภาษาคือ นางสืบ พรหมถีย อายุ 48 ปี เกิด เด็บโตและตั้งรกรากที่ บ้านชายทะเลทุ่งประจู่ ไม่ได้เข้ารับการศึกษ อาชีพ ประมง บิดาเกิดที่ บ้านคลองวาฬ ตำบลคลองวาฬ อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มารดาเกิดที่ บ้านชายทะเลทุ่งประจู่ บิดาและมารดาตั้งรกรากที่ บ้านชายทะเลทุ่งประจู่ คู่สมรสเป็นคนที่ บ้านตะโหนดคล้าย ตำบลช่องสะแก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

7. บ้านช่องขวาง ตำบลทับสะแก อำเภอทับสะแก

ผู้บอกภาษาคือ นางสุข ทะเลน้อย อายุ 42 ปี เกิด เด็บโตและตั้งรกรากที่บ้านช่องขวาง ไม่ได้เข้ารับการศึกษ อาชีพ ทำไร่ ทำนา ทำสวน บิดาเกิดที่ บ้านหนองแก อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มารดาเกิดที่บ้านช่องขวาง บิดาและมารดาตั้งรกรากที่ บ้านช่องขวาง คู่สมรสเป็นคนที่ บ้านหนองกก ตำบลทับสะแก อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

8. บ้านตลาดทับสะแก ตำบลทับสะแก อำเภอบ้านทับสะแก

ผู้บอกภาษาคือ นางอำพัน สรณคมน์ อายุ 56 ปี เกิด เด็บโตและตั้งรกรากที่บ้านตลาดทับสะแก จบการศึกษาชั้น ป.2 อาชีพ ทำสวน บิดาเกิดที่บ้านตลาดทับสะแก มารดาเกิดที่บ้านดอนตะเคียน ตำบลบางสะพาน อำเภอบางสะพานน้อย บิดาและมารดาตั้งรกรากที่บ้านตลาดทับสะแก คู่สมรสเป็นคนที่ จังหวัดสมุทรสงคราม

9. บ้านดงยาง ตำบลทับสะแก อำเภอบ้านทับสะแก

ผู้บอกภาษาคือ นางเล็ก จันทร์แจ่ม อายุ 54 ปี เกิดที่บ้านทุ่งประดู่ เด็บโตและตั้งรกรากที่บ้านดงยาง จบการศึกษาชั้น ป. 1 อาชีพ ทำนา ทำไร่ บิดาเกิดที่ไผ่ผู้บอกภาษาไม่ทราบ มารดาเกิดที่ อำเภอบางแพะ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ บิดาและมารดาตั้งรกรากที่บ้านดงยาง คู่สมรสเป็นคนที่ บ้านห้วยโรง อำเภอยะโฮน จังหวัดเพชรบุรี

10. บ้านสี่แยกบ้านกลาง ตำบลทับสะแก อำเภอบ้านทับสะแก

ผู้บอกภาษาคือ นางไข ทอดสนิท อายุ 48 ปี เกิด เด็บโตและตั้งรกรากที่บ้านสี่แยกบ้านกลาง ไม่ได้เข้ารับการศึกษ อาชีพ ทำสวน บิดาเกิดที่บ้านสี่แยกบ้านกลาง มารดาเกิดที่บ้านสี่แยกบ้านกลาง บิดาและมารดาตั้งรกรากที่บ้านสี่แยกบ้านกลาง คู่สมรสเป็นคนที่ บ้านสี่แยกบ้านกลาง

11. บ้านหนองโสน ตำบลเขาฉกรรจ์ อำเภอบ้านทับสะแก

ผู้บอกภาษาคือ นางบุญหึง เห็นทั่ว อายุ 45 ปี เกิด เด็บโตและตั้งรกรากที่บ้านหนองโสน จบการศึกษาชั้น ป.2 อาชีพ ทำสวน บิดาเกิดที่บ้านหนองโสน มารดาเกิดที่บ้านหนองโสน บิดาและมารดาตั้งรกรากที่บ้านหนองโสน คู่สมรสเป็นคนที่ บ้านห้วยยาง ตำบลห้วยยาง อำเภอบ้านทับสะแก

12. บ้านห้วยแห้ง ตำบลเขาล้าน อำเภอบ้านดง

ผู้บอกภาษาคือ นางบุญปลุก กัททา อายุ 55 ปี เกิด เดิมโตและ
ตั้งรกรากที่ บ้านห้วยแห้ง จบการศึกษาชั้น ป.4 อาชีพ ทำสวน ทำนา บิดาเกิดที่ใดผู้บอกภาษา
ไม่ทราบ มารดาเกิดที่ บ้านห้วยแห้ง บิดาและมารดาตั้งรกรากที่บ้านห้วยแห้ง คู่สมรสเป็นคนที่
อำเภอสรี จังหวัดชุมพร

13. บ้านนาล้อม ตำบลเขาล้าน อำเภอบ้านดง

ผู้บอกภาษาคือ นางเที่ยง ชนะภัย อายุ 52 ปี เกิด เดิมโตและ
ตั้งรกรากที่ บ้านนาล้อม จบการศึกษาชั้น ป. 3 อาชีพทำนา ทำสวน บิดาเกิดที่
บ้านนาล้อม มารดาเกิดที่ บ้านสามแยกห้วยสัก ตำบลทรายทอง อำเภอบางสะพานน้อย
บิดาและมารดาตั้งรกรากที่ บ้านนาล้อม คู่สมรสเป็นคนที่ บ้านนาล้อม

14. บ้านพุตะแบก(หมู่ที่ 4) ตำบลเขาล้าน อำเภอบ้านดง

ผู้บอกภาษาคือ นางช้อน ครุฑเผือก อายุ 59 ปี เกิดที่ บ้านนอก
ตำบลเขาล้าน อำเภอบ้านดง เดิมโตและตั้งรกรากที่ บ้านพุตะแบก(หมู่ที่ 4) ไม่ได้
เข้ารับการศึกษ อาชีพ ทำนา บิดาเกิดที่ บ้านห้วยแก้ว ตำบลพงศประศาสน์ อำเภอบางสะพาน
มารดาเกิดที่บ้านสังกะทาย อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ บิดาและมารดาตั้งรกรากที่
บ้านพุตะแบก คู่สมรสเป็นคนที่ บ้านพุตะแบก

15. บ้านทุ่งกลาง ตำบลเขาล้าน อำเภอบ้านดง

ผู้บอกภาษาคือ นางน้อย ศรีสุวรรณ อายุ 41 ปี เกิด เดิมโตและ
ตั้งรกรากที่บ้านทุ่งกลาง ไม่ได้เข้ารับการศึกษ อาชีพ ทำไร่ ทำนา บิดาเกิดที่ อำเภอกุยบุรี
มารดาเกิดที่ บ้านทุ่งกลาง บิดาและมารดาตั้งรกรากที่ บ้านทุ่งกลาง คู่สมรสเป็น
คนที่ บ้านปลวกแดง อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

16. บ้านพุตะแบก(หมู่ที่ 7) ตำบลเขาล้าน อำเภอบ้านสระแก

ผู้บอกภาษาคือ นางผิน ชื่นจิต อายุ 53 ปี เกิด เติบโตและตั้งรกรากที่บ้านพุตะแบก จบการศึกษาชั้น ป. 4 อาชีพ ทำสวน บิดาเกิดที่บ้านนาล้อม ตำบลเขาล้าน อำเภอบ้านสระแก มารดาเกิดที่บ้านนาล้อม บิดาและมารดาตั้งรกรากที่บ้านพุตะแบก คู่สมรสเป็นคนที่ อำเภอมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

17. บ้านสวนขนุน ตำบลเขาล้าน อำเภอบ้านสระแก

ผู้บอกภาษาคือ นางรอบ ชโลวัฒน์ อายุ 53 ปี เกิด เติบโตและตั้งรกรากที่บ้านสวนขนุน จบการศึกษาชั้น ป. 3 อาชีพ ทำสวน ทำนา บิดาเกิดที่บ้านสวนขนุน มารดาเกิดที่ จังหวัดอุบลราชธานี บิดาและมารดาตั้งรกรากที่บ้านสวนขนุน คู่สมรสเป็นคนที่ บ้านสวนขนุน

18. บ้านดอนทราย ตำบลนาทูกวาง อำเภอบ้านสระแก

ผู้บอกภาษาคือ นางยุพา เจริญศรี อายุ 44 ปี เกิด เติบโตและตั้งรกรากที่บ้านดอนทราย จบการศึกษาชั้น ป. 4 อาชีพ ทำไร่ ทำนา ทำสวน บิดาเกิดที่ จังหวัดอุบลราชธานี มารดาเกิดที่บ้านดอนทราย บิดาและมารดาตั้งรกรากที่บ้านดอนทราย คู่สมรสเป็นคนที่ จังหวัดกรุงเทพมหานคร

19. บ้านหนองขวาง ตำบลนาทูกวาง อำเภอบ้านสระแก

ผู้บอกภาษาคือ นางผอยทอง พิมพ์ทอง อายุ 48 ปี เกิด เติบโตและตั้งรกรากที่บ้านหนองขวาง ไม่ได้เข้ารับการศึกษ อาชีพ ทำไร่ ทำนา บิดาเกิดที่บ้านหนองขวาง มารดาเกิดที่บ้านหนองขวาง บิดาและมารดาตั้งรกรากที่บ้านหนองขวาง คู่สมรสเป็นคนที่ บ้านหนองทอย ตำบลอ่างทอง อำเภอบ้านสระแก

20. บ้านหนองยาว ตำบลนาทูกวาง อำเภอบ้านสระแก

ผู้บอกภาษาคือ นางนุ้ย ณีอศิลป์ อายุ 54 ปี เกิด เติบโตและตั้งรกรากที่บ้านหนองยาว ไม่ได้เข้ารับการศึกษ อาชีพ ทำสวน บิดาเกิดที่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มารดาเกิดที่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ บิดาและมารดาตั้งรกรากที่บ้านหนองยาว คู่สมรสเป็นคนที่ บ้านหนองขวาง ตำบลนาทูกวาง อำเภอบ้านสระแก

21. บ้านอ่างทอง ตำบลอ่างทอง อำเภอทับสะแก

ผู้บอกภาษาคือ นางพยอม กวงเนตร อายุ 50 ปี เกิด เด็บโต และตั้งรกรากที่บ้านอ่างทอง จบการศึกษาชั้น ป.3 อาชีพ ทำสวน ทำไร่ บิดาเกิดที่บ้านอ่างทอง มารดาเกิดที่บ้านอ่างทอง บิดาและมารดาตั้งรกรากที่บ้านอ่างทอง คู่สมรส เป็นคนที่ บ้านอ่างทอง

22. บ้านจักรกระบน ตำบลอ่างทอง อำเภอทับสะแก

ผู้บอกภาษาคือ นางพั้ว ศิลปเวช อายุ 45 ปี เกิด เด็บโตและตั้งรกรากที่บ้านจักรกระบน ไม่ได้เข้ารับการศึกษ อาชีพ ทำไร่ ทำสวน ทำนา บิดาเกิดที่บ้านจักรกระบน มารดาเกิดที่บ้านจักรกระบน บิดาและมารดาตั้งรกรากที่บ้านจักรกระบน คู่สมรสเป็นคนที่ บ้านบางสน ตำบลทะเลทรัพย์ อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

23. บ้านหนองหอย ตำบลอ่างทอง อำเภอทับสะแก

ผู้บอกภาษาคือ นางหมื่น อภิวาท อายุ 45 ปี เกิด เด็บโตและตั้งรกรากที่บ้านหนองหอย จบการศึกษาชั้น ป. 4 อาชีพ ทำนา ทำสวน บิดาเกิดที่บ้านหนองหอย มารดาเกิดที่บ้านหนองหอย บิดาและมารดาตั้งรกรากที่บ้านหนองหอย คู่สมรสเป็นคนที่ บ้านนายาง จังหวัดเพชรบุรี

24. บ้านหนองหญ้าปล้อง ตำบลชัยเกษม อำเภอบางสะพาน

ผู้บอกภาษาคือ นางผิว อ่อนงาม อายุ 59 ปี เกิด เด็บโตและตั้งรกรากที่บ้านหนองหญ้าปล้องไม่ได้เข้ารับการศึกษ อาชีพ ทำไร่ บิดาเกิดที่บ้านหนองหญ้าปล้อง มารดาเกิดที่บ้านกรูด ตำบลธงชัย อำเภอบางสะพาน บิดาและมารดาตั้งรกรากที่บ้านหนองหญ้าปล้อง คู่สมรสเป็นคนที่ บ้านกรูด ตำบลธงชัย อำเภอบางสะพาน

25. บ้านทางสาย ตำบลธงชัย อำเภอบางสะพาน

ผู้บอกภาษาคือ นางกวี โภคกรณ์ อายุ 53 ปี เกิด เดิบโตและ
ตั้งรกรากที่ บ้านทางสาย จบการศึกษาชั้น ป. 3 อาชีพ ทำสวน ทำนา บิดาเกิดที่ใด
ผู้บอกภาษาไม่ทราบ มารดาเกิดที่ บ้านทางสาย บิดาและมารดาตั้งรกรากที่ บ้านทางสาย
คู่สมรสเป็นคนที่ บ้านทางสาย

26. บ้านหนองตาเมือง ตำบลธงชัย อำเภอบางสะพาน

ผู้บอกภาษาคือ นางล้วน สุขสวัสดิ์ อายุ 55 ปี เกิด เดิบโตและ
ตั้งรกรากที่ บ้านหนองตาเมือง จบการศึกษาชั้น ป. 2 อาชีพ ทำนา ทำสวน บิดาเกิด
ที่ใดผู้บอกภาษาไม่ทราบ มารดาเกิดที่ บ้านรือ จังหวัดชุมพร บิดาและมารดาตั้งรกราก
ที่ บ้านหนองตาเมือง คู่สมรสเป็นคนที่ บ้านหนองตาเมือง

27. บ้านวังยาว ตำบลร่อนทอง อำเภอบางสะพาน

ผู้บอกภาษาคือ นางอำหนด กลิ่นเทียน อายุ 42 ปี เกิด เดิบโตและ
ตั้งรกรากที่ บ้านวังยาว จบการศึกษาชั้น ป. 4 อาชีพ ทำสวน บิดาเกิดที่ บ้านหนอง-
ตาจำ ตำบลร่อนทอง อำเภอบางสะพาน มารดาเกิดที่ บ้านวังยาว บิดาและมารดา
ตั้งรกรากที่ บ้านวังยาว คู่สมรสเป็นคนที่ บ้านวังยาว

28. บ้านป่าร้อน ตำบลร่อนทอง อำเภอบางสะพาน

ผู้บอกภาษาคือ นางจวบ แก้วกล้า อายุ 48 ปี เกิด เดิบโตและ
ตั้งรกรากที่ บ้านป่าร้อน จบการศึกษาชั้น ป. 4 อาชีพ ทำสวน บิดาเกิดที่ บ้านป่าร้อน
มารดาเกิดที่ บ้านเกาะยายฉิม ตำบลร่อนทอง อำเภอบางสะพาน บิดาและมารดา
ตั้งรกรากที่บ้านป่าร้อน คู่สมรสเป็นคนที่ อำเภอบางทราย จังหวัดอยุธยา

29. บ้านช่องช้าง ตำบลกำเนิตนพคุณ อำเภอบางสะพาน

ผู้บอกภาษาคือ นางชบ โต้ทอง อายุ 46 ปี เกิด เดิบโตและ
ตั้งรกรากที่ บ้านช่องช้าง จบการศึกษาชั้น ป. 4 อาชีพทำไร่ ทำนา บิดาเกิดที่

บ้านช่องช้าง มารดาเกิดที่โตผู้บอกภาษาไม่ทราบ บิดาและมารดาตั้งรกรากที่ บ้านช่องช้าง
 กลุ่มมรสเป็นคนที่ บ้านโคกม่วง ตำบลกำเนินพยอม อำเภอบางสะพาน

30. บ้านอ่าวยาง ตำบลกำเนินพยอม อำเภอบางสะพาน

ผู้บอกภาษาคือ นางไฉ่ เรือนจันทร์ อายุ 53 ปี เกิด เตียบโตและ
 ตั้งรกรากที่ บ้านอ่าวยาง ไม่ได้เข้ารับการศึกษ อาชีพ ทำสวน บิดาเกิดที่ บ้านทุ่งน้อย
 อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มารดาเกิดที่ บ้านอ่าวยาง บิดาและมารดาตั้งรกราก
 ที่ บ้านอ่าวยาง กลุ่มมรสเป็นคนที่ บ้านอ่าวยาง

31. บ้านชะม่วง ตำบลพงศประศาสน์ อำเภอบางสะพาน

ผู้บอกภาษาคือ นางผิน นากคม อายุ 52 ปี เกิด เตียบโตและตั้ง
 รกรากที่ บ้านชะม่วง จบการศึกษาชั้น ป. 4 อาชีพ ทำสวน บิดาเกิดที่ บ้านชะม่วง
 มารดาเกิดที่ บ้านหินกอง ตำบลพงศประศาสน์ อำเภอบางสะพาน บิดาและมารดาตั้งรกราก
 ที่ บ้านชะม่วง กลุ่มมรสเป็นคนที่ บ้านชะม่วง

32. บ้านม้าร้อง ตำบลพงศประศาสน์ อำเภอบางสะพาน

ผู้บอกภาษาคือ นางครั้น อ่ำช่วย อายุ 51 ปี เกิด เตียบโตและ
 ตั้งรกรากที่ บ้านม้าร้อง จบการศึกษาชั้น ป.4 อาชีพ ทำสวน บิดาเกิดที่ บ้านท้าย-
 ทรายขาว ตำบลพงศประศาสน์ อำเภอบางสะพาน มารดาเกิดที่ บ้านม้าร้อง บิดาและ
 มารดาตั้งรกรากที่ บ้านม้าร้อง กลุ่มมรสเป็นคนที่ จังหวัดสิงห์บุรี

33. บ้านทุ่งจันทร์ ตำบลบางสะพาน กิ่งอำเภอบางสะพานน้อย

ผู้บอกภาษาคือ นางพุ่ม สายสุข อายุ 44 ปี เกิด เตียบโตและ
 ตั้งรกรากที่ บ้านทุ่งจันทร์ ไม่ได้เข้ารับการศึกษ อาชีพ ทำสวน ทำนา บิดาเกิดที่
 บ้านทุ่งจันทร์ มารดาเกิดที่ บ้านทุ่งจันทร์ บิดาและมารดาตั้งรกรากที่ บ้านทุ่งจันทร์
 กลุ่มมรสเป็นคนที่ บ้านคอนตะเคียน ตำบลบางสะพาน อำเภอบางสะพานน้อย

34. บ้านปากแพรก ตำบลปากแพรก อำเภอบางสะพานน้อย

ผู้บอกภาษาคือ นางสมปอง เผ่าเพียรวิทย์ อายุ 56 ปี เกิด เต็บโต และตั้งรกรากที่ บ้านปากแพรก จบการศึกษาชั้น ป. 4 อาชีพ ทำสวน บิดาเกิดที่ บ้านปากแพรก มารดาเกิดที่ บ้านปากแพรก บิดาและมารดาตั้งรกรากที่ บ้านปากแพรก คู่สมรสเป็นคนที่ บ้านปากแพรก

35. บ้านสามแยกห้วยสัก ตำบลทรายทอง อำเภอบางสะพานน้อย

ผู้บอกภาษาคือ นางมะลิ ราชวงศ์ อายุ 51 ปี เกิด เต็บโตและตั้งรกรากที่ บ้านสามแยกห้วยสัก จบการศึกษาชั้น ป. 4 อาชีพ ทำสวน บิดาเกิดที่ บ้านสามแยกห้วยสัก มารดาเกิดที่ บ้านสามแยกห้วยสัก บิดาและมารดาตั้งรกรากที่ บ้านสามแยกห้วยสัก คู่สมรสเป็นคนที่ อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ผู้บอกภาษาจังหวัดชุมพร36. บ้านมาบอำมฤต ตำบลคอนยาง อำเภอปะทิว

ผู้บอกภาษาคือ นางจำรัส พะคะ อายุ 56 ปี เกิด เต็บโตและตั้งรกรากที่ บ้านมาบอำมฤต จบการศึกษาชั้น ป. 4 อาชีพ ทำสวน ทำไร่ ทำนา บิดาเกิดที่ อำเภอบางสะพานน้อย มารดาเกิดที่ บ้านมาบอำมฤต บิดาและมารดาตั้งรกรากที่ บ้านมาบอำมฤต คู่สมรสเป็นคนที่ บ้านมาบอำมฤต

37. บ้านแหลมแท่น ตำบลชุมโค อำเภอปะทิว

ผู้บอกภาษาคือ นางอนงค์ ชูเยาว์ อายุ 48 ปี เกิดที่ บ้านบางสน ตำบลบางสน อำเภอปะทิว เต็บโตและตั้งรกรากที่ บ้านแหลมแท่น จบการศึกษาชั้น ป.4 อาชีพ ทำสวน บิดาเกิดที่ บ้านคอนตะเคียน ตำบลบางสน อำเภอปะทิว มารดาเกิดที่ บ้านปากคลอง ตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว บิดาและมารดาตั้งรกรากที่ บ้านแหลมแท่น ตำบลชุมโค อำเภอปะทิว คู่สมรสเป็นคนที่ บ้านท่ายาง ตำบลท้ายวง อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

38. บ้านหนองเรือ ตำบลท่าข้าม อำเภอท่าแซะ

ผู้บอกภาษาคือ นางทองเย็น คำหงษ์ อายุ 58 ปี เกิด เดิบโต
และตั้งรกรากที่ บ้านหนองเรือ จบการศึกษาชั้น ป. 4 อาชีพ ทำนา บิดาเกิดที่
บ้านรับร้อ ตำบลรับร้อ อำเภอท่าแซะ มารดาเกิดที่บ้านหนองเรือ บิดาและมารดา
ตั้งรกรากที่บ้านหนองเรือ คู่สมรสเป็นคนที่บ้านหนองเรือ

39. บ้านคอนมะม่วง ตำบลทุ่งคา อำเภอเมือง

ผู้บอกภาษาคือ นางเจน มณฑิราช อายุ 43 ปี เกิด เดิบโตและ
ตั้งรกรากที่ บ้านคอนมะม่วง จบการศึกษาชั้น ป. 4 อาชีพ ทำสวน บิดาเกิดที่ บ้าน-
คอนมะม่วง มารดาเกิดที่ บ้านคอนมะม่วง บิดาและมารดาตั้งรกรากที่ บ้านคอนมะม่วง
คู่สมรส เป็นคนที่ บ้านคอนมะม่วง

ภาคผนวก ค

ภาคผนวก ค

รายการคำและคำถามที่ใช้สัมภาษณ์ผู้บอกภาษา

	รายการคำ		คำถาม
1.	ขา	(จับขา)	นี่อะไร
2.	ผม	(จับผม)	นี่อะไร
3.	หู	(จับหู)	นี่อะไร
4.	หมา	(จูงรูป)	นี่ตัวอะไร
5.	เสือ	(จูงรูป)	นี่ตัวอะไร
6.	หนู	(จูงรูป)	นี่ตัวอะไร
7.	กา	(จูงรูป)	นี่นกอะไรตัวดำ ๆ
8.	ปู	(จูงรูป)	นี่ตัวอะไร
9.	ตา	(ชี้ตา)	นี่อะไร
10.	บาน		ดอกไม้ตูม แล้วต่อไปจะเป็นอย่างไร (ทำท่าประกอบ)
11.	ดาว		ตอนกลางคืนมีอะไรระยิบระยับเต็มท้องฟ้า
12.	อา		น้องของพ่อ เรียกว่าอะไร
13.	คาง	(จับคาง)	นี่อะไร
14.	มือ	(ขมู่มือ)	นี่อะไร
15.	ลิง	(จูงรูป)	นี่ตัวอะไร
16.	งา	(จูงรูป)	นี่งาช้าง(ชี้งา) นี่อะไร
17.	เรือ	(จูงรูป)	นี่อะไร
18.	วัว	(จูงรูป)	นี่ตัวอะไร
19.	ข้า	(ดูของจริง)	นี่อะไร
20.	สี่	(ชู 4 นิ้ว)	นี่เท่าไร
21.	ถ่าน	(ดูของจริง)	นี่อะไรใช้ติดไฟ

	รายการคำ	คำถาม
22.	ไก่	(จรูป) นีตัวอะไร
23.	ป่า	เราอาศัยอยู่ในบ้าน หมี ย้าง เสือ อาศัยอยู่ที่ไหน
24.	เต่า	(จรูป) นีตัวอะไร
25.	บ่า	(จับบ่า) นีอะไร
26.	ค่าน	ทางที่ข้างหรือเสือเดินไปหาอาหารเป็นประจำ เรียกว่าอะไร
27.	ย่าน	(จรูป) เด็กคนนีกำลังทำอะไร
28.	คำ	เงินทอง เป็นของมีอะไร
29.	แม่	(จรูป) เด็กคนนี เป็นลูกผู้หญิงของคนนี ผู้หญิงคนนี เป็นอะไรกับเด็ก
30.	นั่ง	(จรูป) เด็กคนนีไม่ได้กำลังยืน แต่เขากำลังทำอะไร
31.	ไร่	การเกษตรมีทำสวน ทำนา แล้วทำอะไรอีกอย่างหนึ่ง
32.	พี่	เด็ก 2คน คนเล็กเป็นน้อง คนโตเป็นอะไร
33.	ท่า	เราขึ้นลงเรือที่ไหน
34.	ข้าว	(ดูของจริง) นีอะไร
35.	เสื่อ	(จับเสื่อ) นีอะไร
36.	ห้า	(ชู 5นิ้ว) นีเท่าไร
37.	ผ้า	(จับผ้า) นีอะไร
38.	ส้ม	(ดูของจริง) นีอะไร
39.	ถ้า	โพรงในภูเขา มีค ๑ ค้างคาวชอบไปอยู่เรียกอะไร
40.	ก้าง	ถ้ากินปลาไม่ระวัง อะไรจะติดคอ
41.	ป้า	พี่สาวของพ่อ เราเรียกว่าอะไร
42.	ต้ม	เรามีข้าวสวยแล้วข้าวอีกอย่างหนึ่งที่เปียก ๆ และ ๆ เรียกว่าข้าวอะไร
43.	บ้า	คนสติไม่ดี แต่งตัวรุงรังพูดจาไม่รู้เรื่อง เรียกว่าคนอะไร
44.	ค้าย	(ดูของจริง) นีอะไร

	รายการคำ	คำถาม
45.	อ้า	นี่หุบปาก นี่ทำอะไร (ทำท่าประกอบ)
46.	ค้ำ	คนขายของ เรียกแม่อะไร
47.	ม้า	(จูป) นี่ตัวอะไร
48.	นิ้ว	(ชูนิ้ว) นี้อะไร
49.	แพ้	เวลาแข่งชกมวย ถ้าฝ่ายหนึ่งชนะอีกฝ่ายหนึ่ง เป็นอย่างไร
50.	ท้าย	คนที่ท้าย เรือมักจะนั่งอยู่ส่วนไหนของ เรือ
51.	ล้าง	ซื้อผักมา มักสกปรก ก่อนกินต้องเอาไปทำอะไร
52.	ขาด	ถ้าเราฉีกกระดาษ มันจะเป็นอย่างไร (ทำท่าประกอบ)
53.	สาด	วันสงกรานต์ที่เราจะเล่นสนุกโดยเอาน้ำมาทำอะไรกัน (ทำท่าประกอบ)
54.	ทาบ	(จูป) แม้คำคนนี้ก็กำลังทำอะไรตะกร้าอยู่
55.	กาด	(ดูของจริง) นี่ผักอะไร
56.	แปด	(ชู 8 นิ้ว) นี่เท่าไร
57.	จอบ	(จูป) นี้อะไรใช้ขุดดิน
58.	ขาด	ถ้าใช้มีดไม่ระวัง มีดจะทำไม่มือได้ (ทำท่าประกอบ)
59.	ดาบ	(จูป) นี้อะไร
60.	อาบ	น้ำฝนเอาไว้กิน น้ำคลองเอาไว้ทำอะไร (ทำท่าประกอบ)
61.	ราบ	(จูป) พื้นที่ดินที่เรียบเสมอกัน เรียกว่าที่อะไร
62.	มีด	(ดูของจริง) นี้อะไร
63.	เสียด	ถ้าโดนมีดบาด จะมีอะไรไหลออกมาจากแผล
64.	รีด	เสียดยับ ถ้ายากให้เรียบ ต้องเอาไปทำอะไร
65.	คาบ	นี่ใช้ปากทำอะไรดินสออยู่ (ทำท่าประกอบ)
66.	มืด	ตอนกลางคืนมองไม่ค่อยเห็น เพราะมัน เป็นอย่างไร
67.	ชด	ถ้ากาน้ำดำ อยากจะให้ขาวต้องเอาไปทำอะไร (ทำท่าประกอบ)

	รายการคำ	คำถาม
68.	ลึบ	(ซู 10 นิ้ว) นีเท่าไร
69.	หวัด	เวลาไม่สบาย มีน้ำมูกไหล หายใจไม่ค่อยออกเรียกว่าเป็นอะไร
70.	หัก	(ดูของจริง) ไม้ขีดอันนี้เป็นอย่างไร
71.	ผิด	เวลาทำกับข้าวเราจะใส่กระทะแล้วเอาตะหลิวคน ๆ เรียกว่าทำอะไร (ทำท่าประกอบ)
72.	เผ็ด	พริกมีรสเป็นอย่างไร
73.	กัด	หมาที่ดุ ๆ จะทำอะไรเราได้
74.	ปิด	(ดูรูป) ประตูบานนี้ไม่ได้เปิดอยู่ แต่มันทำไมอยู่
75.	ตัด	ผมยาว ถ้าอยากให้อันต้องไปทำอะไร
76.	เบ็ด	เราใช้อะไรตกปลา
77.	ดับ	ถ้าไฟไหม้ เราต้องรีบเอาน้ำมาสาดให้ไฟมันทำไม
78.	อก	(ทำท่าตบอก) นีอะไร
79.	คัด	เวลาพายเรือจะให้หัวเรือตรง เราต้องทำอะไร (ทำท่าประกอบ)
80.	มด	(ดูของจริง) นีตัวอะไร
81.	นก	(ดูรูป) นีตัวอะไร
82.	พัด	(ดูของจริง) นีอะไร
83.	วัด	พระอาศัยอยู่ที่ไหน
84.	เล็ก	(ดูรูป) กล่องใบนี้ใหญ่ กล่องใบนี้ _____

ภาคผนวก ๓

ภาคผนวก ง.

เสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏตามช่องต่าง ๆ ของกล่องวรรณยุกต์

เมื่อผู้วิจัยนำเสียงวรรณยุกต์ของภาษาไทยถิ่นกลางกับภาษาไทยถิ่นใต้มาพิจารณาดูในลักษณะของการปรากฏในกล่องวรรณยุกต์ ทำให้พบลักษณะทางภาษาที่น่าสนใจ เช่น พบว่าในกลุ่มภาษาไทยถิ่นกลาง สัทลักษณะของวรรณยุกต์ที่ปรากฏในช่อง B123 มักเป็นเสียงวรรณยุกต์ต่ำ ส่วนในภาษาไทยถิ่นใต้มักเป็นเสียงวรรณยุกต์สูง เป็นต้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นประโยชน์ที่จะนำมาเล่นอวั โดยพยายามชี้ให้เห็นว่า ในแต่ละช่องของกล่องวรรณยุกต์ของภาษาไทยถิ่นทั้งสองนั้น เสียงวรรณยุกต์แบบใดจะปรากฏได้บ้าง ทั้งนี้ลักษณะการนำเสนอนี้จะแตกต่างไปจากบทที่ 3 กล่าวคือ ในบทที่ 3 ผู้วิจัยได้เล่นอวัวรรณยุกต์ของภาษาถิ่นย่อยแต่ละภาษาว่าประกอบด้วยหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่หน่วยเสียง และสัทลักษณะของหน่วยเสียงวรรณยุกต์แต่ละหน่วยเป็นอย่างไร

ในที่นี้ ผู้วิจัยจะเล่นอวัเสียงวรรณยุกต์ของภาษาไทยถิ่นกลาง 4 กลุ่ม กับภาษาไทยถิ่นใต้ 8 กลุ่ม ตามที่ปรากฏในช่องของกล่องวรรณยุกต์ที่ละแถว โดยนำทุกกลุ่มของภาษาไทยถิ่นเดียวกันมาพิจารณาพร้อมกัน ในแต่ละแถวของกล่องวรรณยุกต์ หากช่องใดมีการรวมเสียงวรรณยุกต์เป็นหน่วยเสียงเดียวกัน ผู้วิจัยจะบรรยายรวมกันมิใช่บรรยายแยกทีละช่อง เช่น ในภาษาไทยถิ่นกลางทั้ง 4 กลุ่ม B123 จัดเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์เดียวกัน ผู้วิจัยจะบรรยายรวบว่า เสียงวรรณยุกต์ทั้งหมดเท่าที่ปรากฏอยู่ใน B123 ของภาษาไทยถิ่นกลางรวม 4 กลุ่มเป็นเสียงอะไรบ้างดังนี้ เป็นต้น ในกรณีที่ภาษาไทยถิ่นแต่ละกลุ่มมีการแยกเสียงวรรณยุกต์ภายในแถวเดียวกันต่างกันไป เช่น ภาษาไทยถิ่นใต้บางกลุ่มมีการแยกเสียงวรรณยุกต์ในแถว DL ออกเป็น 2 เสียง แต่บางกลุ่มแยกออกเป็น 3 เสียง ผู้วิจัยจะบรรยายโดยพิจารณาจากกลุ่มภาษาที่มีการแยกเสียงวรรณยุกต์มากที่สุดแถวนั้น

ตารางที่ 32 เสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏในภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มที่ 1

	A	B	C	DL	DS
1	ว.1 424 , 214	ว.3	ว.4	(ว.3)	
2	ว.2	22,21,11	441? , 451?	22 , 21 , 11	
3	34,334,24		451		
4		ว.4 441? , 451? 451	ว.5 35? , 35	(ว.4) 441 , 451	(ว.5) 55

ตารางที่ 33 เสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏในภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มที่ 2

	A	B	C	DL	DS
1	ว.1 214	ว.3	ว.4	(ว.3)	
2	ว.2	11	452		11
3	33 , 34				
4		ว.4 452	ว.5 35	(ว.4) 452	42,55

ตารางที่ 34 เสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏในภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มที่ 3

	A	B	C	DL	DS
1	ว.1 424	ว.4	ว.5	(ว.4)	
2	ว.2 343	22,21,33	451?	12 , 33 , 22	
3					
4	ว.3 114,113	ว.5 451?	ว.6 35?	(ว.5) 451	(ว.6) 45,55,11

ตารางที่ 35 เสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏในภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มที่ 4

	A	B	C	DL	DS
1	ว.1 424,42	ว.4	ว.5	(ว.4)	
2	ว.2 343	22 , 21	451?		22
3					
4	ว.3 115	ว.5 451?	ว.6 35?	(ว.5) 451	42

ตารางที่ 36 เปรียบเทียบเสียงวรรณยุกต์ในแถว A ของภาษาไทยถิ่นกลาง 4 กลุ่ม

	แถว A	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4
1	ยา	424, 214	214	424	424, 42
2	กา	34, 334	33, 34	343	343
3	บาน	24			
4	คาง			114, 113	115

เสียงวรรณยุกต์ในแถว A ของภาษาไทยถิ่นกลาง 4 กลุ่ม

เสียงวรรณยุกต์ในแถว A ของกลุ่มภาษาไทยถิ่นกลาง อาจพิจารณาได้ดังนี้

1. เสียงวรรณยุกต์ใน A1

เสียงวรรณยุกต์ทั้งหมดเท่าที่ปรากฏอยู่ใน A1 ของกลุ่มภาษาไทย

ถิ่นกลางมีอยู่ 3 เสียง คือ

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูง-ตก-ขึ้น

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างต่ำ-ตก-ขึ้น

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูง-ตก

จากตารางที่ 36 จะเห็นได้ว่า เสียงวรรณยุกต์ใน A1 นั้นจะเป็นเสียงวรรณยุกต์ตก-ขึ้น เหมือนกันทุกกลุ่ม อาจแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยในเรื่องระดับเสียงเท่านั้น และถึงแม้ในภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มที่ 4 จะปรากฏเสียงวรรณยุกต์ที่มีลักษณะแตกต่างออกไปคือเสียงวรรณยุกต์สูง-ตก แต่เมื่อพิจารณาจากข้อมูลแล้ว พบว่า เป็นเสียงวรรณยุกต์ที่จะเกิดเฉพาะในลักษณะแปรอิสระกับเสียงวรรณยุกต์สูง-ตก-ขึ้น เท่านั้น

2. เสียงวรรณยุกต์ใน A23

เสียงวรรณยุกต์ทั้งหมดเท่าที่ปรากฏใน A23 ของกลุ่มภาษาไทยถิ่นกลางมีอยู่ 5 เสียง คือ

เสียงวรรณยุกต์กลาง-ขึ้นถึงกลางค่อนข้างสูง

เสียงวรรณยุกต์กลาง-ระดับ-ขึ้น

เสียงวรรณยุกต์กลาง-ระดับ

เสียงวรรณยุกต์กลาง-ขึ้น-ตก

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างต่ำ-ขึ้นถึงกลางค่อนข้างสูง

เสียงวรรณยุกต์ใน A23 นั้น ส่วนใหญ่มีลักษณะคล้ายคลึงกันตรงที่มีจุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับกลาง ส่วนความแตกต่างขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงระดับหรือการขึ้น-ลงของเสียงวรรณยุกต์ซึ่งจำแนกออกได้เป็น 4 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ เสียงวรรณยุกต์ขึ้น เสียงวรรณยุกต์ระดับ เสียงวรรณยุกต์ระดับ-ขึ้น และเสียงวรรณยุกต์ขึ้น-ตก และหากพิจารณาจากตาราง จะเห็นว่าในช่อง A23 ของภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มที่มีระบบ 6 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ ได้แก่ กลุ่มที่ 3 กับ กลุ่มที่ 4 จะใช้เฉพาะเสียงวรรณยุกต์ขึ้น-ตก เท่านั้น และเสียงนี้จะไม่ปรากฏในช่อง A23 ของภาษาไทยถิ่นกลางที่มีระบบ 5 หน่วยเสียงวรรณยุกต์คือกลุ่มที่ 1 กับกลุ่มที่ 2

3. เสียงวรรณยุกต์ใน A4

เสียงวรรณยุกต์ทั้งหมดเท่าที่ปรากฏอยู่ใน A4 ของกลุ่มภาษาไทยถิ่นกลางนั้นมีอยู่ 8 เสียงคือ

เสียงวรรณยุกต์กลาง-ขึ้นถึงกลางค่อนข้างสูง

เสียงวรรณยุกต์กลาง-ระดับ-ขึ้น

เสียงวรรณยุกต์กลาง-ระดับ

เสียงวรรณยุกต์กลาง-ขึ้น-ตก

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างต่ำ-ขึ้นถึงกลางค่อนข้างสูง

เสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ระดับ-ขึ้นถึงกลาง

เสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ระดับ-ขึ้นถึงกลางค่อนข้างสูง

เสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ระดับ-ขึ้นถึงสูง

เสียงวรรณยุกต์ใน A4 หากพิจารณาจากจุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์ แตกต่างกันเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ระดับกลางกับระดับต่ำ ส่วนลักษณะการขึ้น-ลงของเสียงวรรณยุกต์แบ่งออกได้เป็น 4 ลักษณะ คือ เสียงวรรณยุกต์ขึ้น เสียงวรรณยุกต์ระดับ เสียงวรรณยุกต์ระดับ-ขึ้น และเสียงวรรณยุกต์ขึ้น-ตก

จากตาราง จะสังเกตได้ว่า ภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มที่มีระบบ 5 หน่วยเสียงวรรณยุกต์คือ กลุ่มที่ 1 กับกลุ่มที่ 2 จะใช้เสียงวรรณยุกต์ที่มีจุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับกลางเป็นส่วนใหญ่ ส่วนกลุ่มที่มีระบบ 6 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ คือ กลุ่มที่ 3 กับกลุ่มที่ 4 จะใช้เสียงวรรณยุกต์ที่มีจุดเริ่มต้นอยู่ที่ระดับต่ำ

ตารางที่ 37 เปรียบเทียบเสียงวรรณยุกต์ในแถว B ของภาษาไทยถิ่นกลาง 4 กลุ่ม

	แถว B	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4
1	ข้า				
2	ไก่อ	22, 21, 11	11	22, 21, 33	22, 21
3	บ่า				
4	คำ	441?, 451? 451	452	451?	451?

เสียงวรรณยุกต์ในแถว B ของภาษาไทยถิ่นกลาง 4 กลุ่ม

เสียงวรรณยุกต์ในแถว B ของกลุ่มภาษาไทยถิ่นกลางอาจพิจารณาได้ดังนี้

1. เสียงวรรณยุกต์ใน B123

เสียงวรรณยุกต์ทั้งหมดเท่าที่ปรากฏอยู่ใน B123 ของกลุ่มภาษาไทย

ถิ่นกลางนั้น มีอยู่ 4 เสียงคือ

เสียงวรรณยุกต์กลาง-ระดับ

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างต่ำ-ระดับ

เสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ระดับ

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างต่ำ-ตก

เสียงวรรณยุกต์ใน B123 ส่วนใหญ่มีระดับเสียงที่ต่ำ ยกเว้นเสียงวรรณยุกต์
กลาง-ระดับ ซึ่งจากข้อมูลพบว่า ปรากฏอยู่ในจุดเก็บข้อมูลที่ 31* ของภาษาไทยถิ่น
กลางกลุ่มที่ 3 เพียงจุดเดียวเท่านั้น นอกจากนี้เสียงวรรณยุกต์ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็น
เสียงวรรณยุกต์ระดับ ดังจะเห็นได้จากข้อมูลว่าในช่อง B123 ของภาษาไทยถิ่นกลาง
ทุกกลุ่มจะปรากฏเสียงวรรณยุกต์ระดับเสมอ ส่วนเสียงวรรณยุกต์ตกนั้น ปรากฏน้อยมาก
และมักเกิดแบบแปรอิสระกับเสียงวรรณยุกต์ระดับ

2. เสียงวรรณยุกต์ใน B4

เสียงวรรณยุกต์ทั้งหมดเท่าที่ปรากฏใน B4 ของกลุ่มภาษาไทยถิ่นกลาง
มีอยู่ 4 เสียง คือ

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูง-ระดับ-ตก-เสียงกักที่เส้นเสียง

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูง-ขึ้น-ตก-เสียงกักที่เส้นเสียง

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูง-ขึ้น-ตกถึงต่ำ

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูง-ขึ้น-ตกถึงกลางค่อนข้างต่ำ

เสียงวรรณยุกต์ใน B4 มีลักษณะร่วมกันคือเป็นเสียงวรรณยุกต์ที่มีจุดเริ่มต้น
ของเสียงอยู่ที่ระดับสูง และส่วนใหญ่เป็นเสียงวรรณยุกต์ขึ้น-ตกเหมือนกัน เสียง
วรรณยุกต์ระดับ-ตกพบเฉพาะในภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มที่ 1 เท่านั้น ความแตกต่างที่
เด่นชัดอยู่ที่ เสียงวรรณยุกต์นั้น ๆ จะจบลงด้วยเสียงกักที่เส้นเสียงหรือไม่

---

* บ้านพุตะแบก (หมู่ 4) ตำบลเขาล้าน อำเภอทับสะแก จังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์ (จุดที่ 14)

ตารางที่ 38 เปรียบเทียบเสียงวรรณยุกต์ในแถว C ของภาษาไทยถิ่นกลาง 4 กลุ่ม

แถว	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4
1	ข้าว	441? 451?		
2	ก้าง	451	452	451?
3	บ้า			
4	ค้า	35?, 35	35	35?

เสียงวรรณยุกต์ในแถว C ของภาษาไทยถิ่นกลาง 4 กลุ่ม

เสียงวรรณยุกต์ในแถว C ของกลุ่มภาษาไทยถิ่นกลาง อาจพิจารณาได้ดังนี้

1. เสียงวรรณยุกต์ใน C123

เสียงวรรณยุกต์ทั้งหมดเท่าที่ปรากฏอยู่ใน C123 ของกลุ่มภาษาไทยถิ่นกลางมีอยู่ 4 เสียง คือ

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูง - ระดับ - ตก - เสียงกักที่เส้นเสียง

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูง - ขึ้น - ตก - เสียงกักที่เส้นเสียง

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูง - ขึ้น - ตกถึงต่ำ

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูง - ขึ้น - ตกถึงกลางค่อนข้างต่ำ

ด้วยเหตุที่ ภาษาไทยถิ่นกลางทุกกลุ่มไม่มีการแยกเสียงวรรณยุกต์ระหว่าง B4 กับ C123 ดังนั้น เสียงวรรณยุกต์ใน C123 จึงเป็นเสียงวรรณยุกต์เดียวกับที่ปรากฏใน B4 คือเป็นเสียงวรรณยุกต์ที่มีระดับเสียงที่จุดเริ่มต้นสูง และส่วนใหญ่เป็นเสียงวรรณยุกต์ขึ้น-ตก ในตอนท้ายพยางค์ เสียงวรรณยุกต์อาจมีหรือไม่มีเสียงกักที่เส้นเสียง

2. เสียงวรรณยุกต์ใน C4

เสียงวรรณยุกต์ทั้งหมดที่ปรากฏอยู่ใน C4 ของกลุ่มภาษาไทยถิ่นกลาง มีอยู่ 2 เสียง คือ

เสียงวรรณยุกต์กลาง-ขึ้น-เสียงกักที่เส้นเสียง

เสียงวรรณยุกต์กลาง-ขึ้นถึงสูง

เสียงวรรณยุกต์ใน C4 ของทุกกลุ่มจะมีจุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับกลาง และเป็นเสียงวรรณยุกต์ขึ้นเหมือนกัน แตกต่างกันที่เสียงวรรณยุกต์จะจบลงด้วยเสียงกักที่เส้นเสียงหรือไม่เท่านั้น

ตารางที่ 39 เปรียบเทียบเสียงวรรณยุกต์ในแถว DL ของภาษาไทยถิ่นกลาง 4 กลุ่ม

	แถว DL	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4
1	ขาด				
2	กาด	22,21,11	11	12,33	22
3	ขาด				
4	คาบ	441,451	452	451	451

เสียงวรรณยุกต์ในแถว DL ของภาษาไทยถิ่นกลาง 4 กลุ่ม

เสียงวรรณยุกต์ในแถว DL ของกลุ่มภาษาไทยถิ่นกลาง อาจพิจารณาได้ดังนี้

1. เสียงวรรณยุกต์ใน DL123

เสียงวรรณยุกต์ทั้งหมดเท่าที่ปรากฏอยู่ใน DL123 ของกลุ่มภาษาไทยถิ่นกลาง มีอยู่ 5 เสียง คือ

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างต่ำ-ระดับ

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างต่ำ-ตก

เสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ระดับ

เสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ขึ้นถึงกลางค่อนข้างต่ำ

เสียงวรรณยุกต์กลาง-ระดับ

เสียงวรรณยุกต์ในแถว DL123 ส่วนใหญ่จัดได้ว่าเป็นเสียงวรรณยุกต์ต่ำ เพราะนอกจากจะมีจุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับต่ำแล้ว ระดับของเสียงวรรณยุกต์ส่วนใหญ่จะคงระดับต่ำไปตลอดพยางค์ หรืออาจเลื่อนต่ำลงไปอีก หากจะเลื่อนสูงขึ้นก็จะเลื่อนไปเพียงเล็กน้อย และจุดสิ้นสุดของเสียงวรรณยุกต์ก็ยังคงอยู่ในระดับต่ำเท่านั้น

เสียงวรรณยุกต์ DL123 ที่มีลักษณะค่อนข้างแตกต่างไปจากเสียงวรรณยุกต์อื่น ๆ ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์กลาง-ระดับ ซึ่งจากข้อมูลพบว่าใช้ในจุดเก็บข้อมูลที่ 31* ของภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มที่ 3¹ เพียงจุดเดียวเท่านั้น

นอกจากนี้จะสังเกตได้ว่า เสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏใน DL123 นี้มีลักษณะคล้ายคลึงหรือเหมือนกับเสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏใน B123 ทั้งนี้เพราะจัดอยู่ในหน่วยเสียงวรรณยุกต์เดียวกัน

2. เสียงวรรณยุกต์ใน DL4

เสียงวรรณยุกต์ทั้งหมดเท่าที่ปรากฏอยู่ใน DL4 ของกลุ่มภาษาไทยถิ่นกลางมีอยู่ 3 เสียง คือ

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูง-ระดับ-ตก

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูง-ขึ้น-ตกถึงกลางค่อนข้างต่ำ

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูง-ขึ้น-ตกถึงต่ำ

เสียงวรรณยุกต์ใน DL4 ของทุกกลุ่มจะมีจุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับสูง และส่วนใหญ่เป็นเสียงวรรณยุกต์ขึ้น-ตก อาจมีความแตกต่างเล็กน้อยที่ระดับเสียง ณ จุดจบของพยางค์ เสียงวรรณยุกต์ที่มีลักษณะแบบระดับ-ตกนั้นพบอยู่ในภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มที่ 1 เพียงกลุ่มเดียวเท่านั้น

* บ้านพุตะแบก (หมู่ 4) ตำบลเขาล้าน อำเภอบ้านไร่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏใน DL4 นี้มีลักษณะคล้ายคลึงกับเสียง
วรรณยุกต์ที่ปรากฏใน B4 กับ C123 เพราะจัดอยู่ในหน่วยเสียงเดียวกัน ทั้งนี้เสียง
วรรณยุกต์ใน DL4 จะมีลักษณะแตกต่างออกไปเล็กน้อยตรงที่เสียงวรรณยุกต์ใน
DL4 จะไม่จบลงด้วยเสียงกักที่สั้นเสียง

ตารางที่ 40 เปรียบเทียบเสียงวรรณยุกต์ในแถว DS ของภาษาไทยถิ่นกลาง 4 กลุ่ม

	แถว DS	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4
1	ช้ด				
2	ก้ด	22 , 11	11	22 , 33	22
3	เบ้ด				
4	ค้ด	55	55 , 42	45, 55, 11	42

เสียงวรรณยุกต์ในแถว DS ของภาษาไทยถิ่นกลาง 4 กลุ่ม

เสียงวรรณยุกต์ในแถว DS ของกลุ่มภาษาไทยถิ่นกลาง อาจพิจารณาได้ดังนี้

1. เสียงวรรณยุกต์ใน DS123

เสียงวรรณยุกต์ทั้งหมดเท่าที่ปรากฏใน DS123 ของกลุ่มภาษาไทยถิ่นกลางมีอยู่ 3 เสียง คือ

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างต่ำ-ระดับ

เสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ระดับ

เสียงวรรณยุกต์กลาง-ระดับ

เสียงวรรณยุกต์ใน DS123 เป็นเสียงวรรณยุกต์ระดับทั้งหมด และ ส่วนใหญ่ระดับเสียงเป็นเสียงต่ำ ยกเว้นเสียงวรรณยุกต์กลาง-ระดับซึ่งพบในจุดเก็บ ข้อมูลที่ 31* ของภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มที่ 3 เพียงจุดเดียวเท่านั้น

จะสังเกตได้ว่า เสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏใน DS123 นี้มีลักษณะ คล้ายคลึงหรือเหมือนกับเสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏใน B123 และ DL123 ทั้งนี้เพราะ สอดอยู่ในหน่วยเสียงวรรณยุกต์เดียวกัน

2. เสียงวรรณยุกต์ใน DS4

เสียงวรรณยุกต์ทั้งหมดเท่าที่ปรากฏใน DS4 ของกลุ่มภาษาไทยถิ่นกลาง มีอยู่ 4 เสียง คือ

เสียงวรรณยุกต์สูง-ระดับ

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูง-ตก

เสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ระดับ

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูง-ขึ้น

เสียงวรรณยุกต์ใน DS4 มีลักษณะค่อนข้างแตกต่างกันออกไปมากทั้งระดับ เสียงที่จุดเริ่มต้นของวรรณยุกต์ และการขึ้นลงของวรรณยุกต์ ดังจะเห็นได้ว่าบางเสียง ที่ปรากฏใน DS4 นี้มีลักษณะที่แตกต่างกันเป็นตรงข้าม เช่น เสียงวรรณยุกต์สูง-ระดับ กับ เสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ระดับ เป็นต้น

เมื่อพิจารณาการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ทั้งหมดใน DS4 ของภาษาไทย ถิ่นกลางกลุ่มต่าง ๆ จากข้อมูล พบว่า เสียงวรรณยุกต์ที่ใช้มากที่สุดใ้ใน DS4 ของกลุ่ม ภาษาไทยถิ่นกลาง เป็นเสียงวรรณยุกต์ที่มีลักษณะ เป็นเสียงวรรณยุกต์ระดับ และมีจุดเริ่มต้น ของวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับสูง

* บ้านพุตะแบก (หมู่ 4) ตำบลเขาล้าน อำเภอทับสะแก

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (จุดที่ 14)

ตารางที่ 41 เสียจรรยาบรรณที่ปรากฏในภาษาไทยถิ่นใต้ กลุ่มที่ 1

	A	B	C	DL	DS
1	'จ.1'	454	'จ.3'	'(จ.1)'	
2	'จ.2'		11		45
3	33,343				
4		'จ.3'		'(จ.3)'	11

ตารางที่ 42 เสียจรรยาบรรณที่ปรากฏในภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 2

	A	B	C	DL	DS
1	'จ.1'	455	'จ.4'		45 , 55
2	'จ.2'		44	'(จ.2)'	
3	332				33
4		'(จ.3)'	11		

ตารางที่ 43 เสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏในภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 3

	A	B	C	DL	DS
1	'จ.1'	454, 455	'จ.4'		
2	'จ.2'		44	45	
3	343 , 33				
		'จ.3'	11		

ตารางที่ 44 เสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏในภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 4

	A	B	C	DL	DS
1	'จ.1'	454 , 455 , 4554	'จ.4'		
2	'จ.2'		44, 445	45 , 55	
3	33, 343, 332				
4		'จ.3'	'จ.5'	('จ.3')	('จ.5')
		12, 13, 22	11, 112	12, 13, 22	11, 32, 55
		223, 11		23, 113	

ตารางที่ 45 เสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏในภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 5

	A	B	C	DL	DS
1	จ.1 454		(จ.4)		
2	จ.2		334,44		45
3	332				
4		จ.3 23,12	จ.5		11

ตารางที่ 46 เสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏในภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 6

	A	B	C	DL	DS
1	จ.1 454		จ.4		
2	จ.2		334,44		45
3	343				
4		จ.3 442,22,23	จ.5 11,32	(จ.3)	441,22,31

ตารางที่ 47 เสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏในภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 7

	A	B	C	DL	DS
1	จ.1' 454 , 4554		จ.4'		45
2	จ.2'		44	จ.3'	
3	343,33		113,13,22,23		
4			จ.3 13	จ.5 11 , 22	จ.5) 11 , 44

ตารางที่ 48 เสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏในภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 8

	A	B	C	DL	DS
1	จ.1' 454		จ.4'		45
2	จ.2'		44	จ.3'	จ.2)
3	33		13		33
4			จ.3' 13	จ.5' 11	จ.5) 11

ตารางที่ 49 เปรียบเทียบเสียงวรรณยุกต์ในแถว A ของภาษาไทยถิ่นใต้ 8 กลุ่ม

แถว A	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5	กลุ่มที่ 6	กลุ่มที่ 7	กลุ่มที่ 8	
1	ชา	454	455	454 455 455	454 455 4554	454	454	454 4554	454
2	กา								
3	บาน	33,343	332	343,33	33,343 332	332	343	343,33	33
4	คาง								

เสียงวรรณยุกต์ในแถว A ของภาษาไทยถิ่นใต้ 8 กลุ่ม

เสียงวรรณยุกต์ในแถว A ของกลุ่มภาษาไทยถิ่นใต้ อาณาจักรลาวใต้ดังนี้

1. เสียงวรรณยุกต์ใน A1

เสียงวรรณยุกต์ทั้งหมดเท่าที่ปรากฏใน A1 ของกลุ่มภาษาไทยถิ่นใต้

มีอยู่ 3 เสียง คือ

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูง-ขึ้น-ตกถึงกลางค่อนข้างสูง

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูง-ขึ้น-ระดับ

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูง-ขึ้น-ระดับ-ตก

เสียงวรรณยุกต์ใน A1 ทั้ง 3 เสียงมีลักษณะร่วมกันประการหนึ่ง คือ มีจุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์ตั้งอยู่ในระดับสูง ส่วนความแตกต่างกันนั้นขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงระดับหรือการขึ้น-ลงของเสียงวรรณยุกต์ และจากการศึกษางานวิจัย ที่เกี่ยวกับวรรณยุกต์ของภาษาไทยถิ่นต่าง ๆ ทำให้สังเกตเห็นได้ว่า เสียงวรรณยุกต์ในช่อง A1 ที่มีจุดเริ่มต้นของเสียงอยู่ที่ระดับสูงนี้เป็นลักษณะเด่นที่ทำให้ภาษาไทยถิ่นใด แตกต่างไปจากภาษาไทยถิ่นอื่น ๆ

เมื่อพิจารณาการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ทั้งหมดใน A1 ของ ภาษาไทยถิ่นใดกลุ่มต่าง ๆ จากข้อมูลพบว่า เสียงวรรณยุกต์สูง-ขึ้น-ตกปรากฏใช้ มากที่สุด เกือบทุกกลุ่มจะใช้เสียงวรรณยุกต์นี้ยกเว้นกลุ่มที่ 2 ส่วนเสียงวรรณยุกต์สูง-ขึ้น -ระดับ กับ เสียงวรรณยุกต์สูง-ขึ้น-ระดับ-ตก ซึ่งเป็นเสียงวรรณยุกต์ที่สูงมากนั้นมี ปรากฏใช้อยู่บ้างเป็นส่วนน้อยในบางกลุ่ม คือกลุ่มที่ 2, 3 และ 4 ใช้เสียงวรรณยุกต์ สูง-ขึ้น-ระดับ และกลุ่มที่ 4 และ 7 ใช้เสียงวรรณยุกต์สูง-ขึ้น-ระดับ-ตก และจาก การพิจารณาดูบริเวณที่ใช้เสียงวรรณยุกต์ทั้ง 2 นี้ตามจุดเก็บข้อมูล พบข้อที่น่าสนใจคือ จะใช้ย้อยบริเวณอำเภอทับสะแกเพียงบริเวณเดียวเท่านั้น

2. เสียงวรรณยุกต์ใน A234

เสียงวรรณยุกต์ทั้งหมดเท่าที่ปรากฏใน A234 ของกลุ่มภาษาไทยถิ่นใด มีอยู่ 3 เสียง คือ

เสียงวรรณยุกต์กลาง-ระดับ

เสียงวรรณยุกต์กลาง-ขึ้น-ตก

เสียงวรรณยุกต์กลาง-ระดับ-ตก

เสียงวรรณยุกต์ใน A234 ทั้ง 3 เสียงมีลักษณะร่วมกันที่เด่นชัดคือ มี จุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับกลาง ความแตกต่างกันอยู่ที่การขึ้น-ลงของเสียง วรรณยุกต์

ตารางที่ 50 เปรียบเทียบเสียงวรรณยุกต์ในแถว B ของภาษาไทยถิ่นใต้ 8 กลุ่ม

แถว B	กลุ่มที่1	กลุ่มที่2	กลุ่มที่3	กลุ่มที่4	กลุ่มที่5	กลุ่มที่6	กลุ่มที่7	กลุ่มที่8
1	ข่า							
2	โก๋	454	455	454 455	454 455 4554	454	454 4554	454
3	บ่า							
4	ค่า	11	11	11	12,13 22,223 11	23,12	442 22,23	13 13

เสียงวรรณยุกต์ในแถว B ของภาษาไทยถิ่นใต้ 8 กลุ่ม

เสียงวรรณยุกต์ในแถว B ของกลุ่มภาษาไทยถิ่นใต้ อาจพิจารณาได้ดังนี้

1. เสียงวรรณยุกต์ใน B123

เสียงวรรณยุกต์ทั้งหมดเท่าที่ปรากฏใน B123 ของกลุ่มภาษาไทย

ถิ่นใต้ มีอยู่ 3 เสียง คือ

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูง-ขึ้น-ตกถึงกลางค่อนข้างสูง

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูง-ขึ้น-ระดับ

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูง-ขึ้น-ระดับ-ตก

ด้วยเหตุที่ ภาษาไทยถิ่นใต้ทุกกลุ่มไม่มีการแยกเสียงวรรณยุกต์ระหว่าง A1 กับ B123 ดังนั้นเสียงวรรณยุกต์ใน B123 จึงเป็นเสียงวรรณยุกต์เดียวกับที่ปรากฏใน A1 คือเป็นเสียงวรรณยุกต์ที่มีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของวรรณยุกต์สอดคล้องในระดับสูง

2. เสียงวรรณยุกต์ใน B4

เสียงวรรณยุกต์ทั้งหมดเท่าที่ปรากฏใน B4 ของกลุ่มภาษาไทยถิ่นใต้ มีอยู่ 7 เสียง คือ

เสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ระดับ

เสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ขึ้นถึงกลาง

เสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ขึ้นถึงกลางค่อนข้างต่ำ

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างต่ำ-ขึ้นถึงกลาง

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างต่ำ-ระดับ

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างต่ำ-ระดับ-ขึ้น

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูง-ระดับ-ตกถึงกลางค่อนข้างต่ำ

เสียงวรรณยุกต์ทั้ง 7 เสียงอาจจำแนกได้ออกเป็น 4 แบบใหญ่ ๆ คือ เสียงวรรณยุกต์ระดับ เสียงวรรณยุกต์ขึ้น เสียงวรรณยุกต์ ระดับ-ขึ้น และเสียงวรรณยุกต์ระดับ-ตก จะสังเกตได้ว่า เสียงวรรณยุกต์ส่วนใหญ่เป็นเสียงวรรณยุกต์ที่มีจุดเริ่มต้นของเสียงอยู่ที่ระดับต่ำ ยกเว้นเสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูง-ระดับ-ตก ซึ่งมีลักษณะผิดแผกออกไปมาก แต่พบว่าปรากฏอยู่ในจุดเก็บข้อมูลของภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 6* เพียงจุดเดียวเท่านั้น

* บ้านทุ่งประดู่ ตำบลทับสะแก อ่าวทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (จุดที่ 5)

เมื่อพิจารณาจากจุดเก็บข้อมูลทุกจุดของกลุ่มภาษาไทยถิ่นใต้ พบว่า
เสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏในช่อง B4 มีลักษณะเป็นเสียงวรรณยุกต์ขึ้นมากที่สุด
รองลงมาได้แก่เสียงวรรณยุกต์ระดับ ส่วนเสียงวรรณยุกต์ระดับ-ขึ้นนั้นปรากฏน้อยมาก
ในภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 4 เพียง 2 จุด และเกิดในลักษณะแปรอิสระกับเสียง
วรรณยุกต์ระดับ

ตารางที่ 51 เปรียบเทียบเสียงวรรณยุกต์ในแถว C ของภาษาไทยถิ่นใต้ 8 กลุ่ม

แถว C	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5	กลุ่มที่ 6	กลุ่มที่ 7	กลุ่มที่ 8
1 ข้าว								
2 ก้าง	11	44	44	44, 445	334, 44	334, 44	44	44
3 บ้ำ								
4 ค้ำ		11	11	11, 112	11	11, 32	11, 22	11

เสียงวรรณยุกต์ในแถว C ของภาษาไทยถิ่นใต้ 8 กลุ่ม

เสียงวรรณยุกต์ในแถว C ของกลุ่มภาษาไทยถิ่นใต้ อาจพิจารณาได้ดังนี้

1. เสียงวรรณยุกต์ใน C123

เสียงวรรณยุกต์ทั้งหมดเท่าที่ปรากฏใน C123 ของกลุ่มภาษาไทย

ถิ่นใต้ มีอยู่ 4 เสียง คือ

เสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ระดับ

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูง-ระดับ

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูง-ระดับ-ขึ้น

เสียงวรรณยุกต์กลาง-ระดับ-ขึ้น

เสียงวรรณยุกต์ใน C123 เท่าที่สังเกตจากข้อมูลนั้น โดยส่วนใหญ่ จะเป็นเสียงวรรณยุกต์ที่มีระดับสูง ดังจะเห็นได้ว่าจุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์มักอยู่ที่ระดับค่อนข้างสูง และคงระดับของเสียงไปจนจบพยางค์ หรืออาจเลื่อนสูงขึ้นไปอีกในตอนท้ายพยางค์ ส่วนเสียงวรรณยุกต์ที่อยู่ในระดับกลางนั้นพบอยู่เป็นส่วนน้อยในภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 5* และ 6** เพียง 2 จุดเท่านั้น

เสียงวรรณยุกต์ที่นับว่าผิดแผกไปมากจากเสียงวรรณยุกต์อื่น ๆ ที่ปรากฏใน C123 ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ระดับ ซึ่งพบในภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 1 เพียงกลุ่มเดียว และภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 1 นี้มีจุดเก็บข้อมูลจุดเดียว คือ บ้านช่องช้าง ตำบลกำเนิดนพคุณ อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และเมื่อพิจารณาแล้วพบว่า ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มนี้นอกจากจะมีลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ใน C123 ผิดแผกออกไปแล้ว ยังมีการแยกเสียงวรรณยุกต์ในแถว C ที่แตกต่างไปจากทุกกลุ่มอีกด้วย คือ จะไม่มีการแยกเสียงวรรณยุกต์ระหว่าง C123 กับ C4 เช่นเดียวกับกลุ่มอื่น

2. เสียงวรรณยุกต์ใน C4

เสียงวรรณยุกต์ทั้งหมดเท่าที่ปรากฏใน C4 ของกลุ่มภาษาไทยถิ่นใต้ มีอยู่ 4 เสียง คือ

เสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ระดับ

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างต่ำ-ระดับ

เสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ระดับ-ขึ้นถึงกลางค่อนข้างต่ำ

เสียงวรรณยุกต์กลาง-ตกถึงกลางค่อนข้างต่ำ

*บ้านชะมวง ตำบลพงศัประคำสน์ อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

(จุดที่ 31)

**บ้านทุ่งประดู่ ตำบลทับสะแก อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (จุดที่ 5)

เสียงวรรณยุกต์ใน C4 นี้จัดได้ว่าเป็นเสียงวรรณยุกต์ที่มีระดับต่ำและส่วนใหญ่เป็นเสียงวรรณยุกต์ระดับ เมื่อพิจารณาตามกลุ่มภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มต่าง ๆ พบว่า เสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ระดับใช้อยู่มากที่สุด ส่วนเสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ระดับ-ขึ้น กับเสียงวรรณยุกต์กลาง-ตก ซึ่งพบอยู่ในจุดเก็บข้อมูลบางจุดของภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 4* และกลุ่มที่ 6** ตามลำดับนั้น ปรากฏว่าเป็นเสียงที่จะเกิดเฉพาะในลักษณะแปรอิสระกับเสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ระดับ เท่านั้น

---

* บ้านพุตะแบก (หมู่ 7) ตำบลเขาล้าน อำเภอบ้านไร่ จังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์ (จุดที่ 14)

** บ้านหนองเรือ ตำบลท่าข้าม อำเภอนำเข้ จังหวัดชุมพร (จุดที่ 38)

ตารางที่ 52 เปรียบเทียบเสียงวรรณยุกต์ในแถว DL ของภาษาไทยถิ่นใต้ 8 กลุ่ม

	แถว DL	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5	กลุ่มที่ 6	กลุ่มที่ 7	กลุ่มที่ 8
1	ขาด		45					45	45
2	กาด	45		45	45	45	45		
3	ขาด		33					13, 113	13
4	คาบ	11	11	11	12, 13 22, 23 113	11	441, 22		

เสียงวรรณยุกต์ในแถว DL ของภาษาไทยถิ่นใต้ 8 กลุ่ม

เสียงวรรณยุกต์ในแถว DL ของกลุ่มภาษาไทยถิ่นใต้ อาจพิจารณาได้ดังนี้

1. เสียงวรรณยุกต์ใน DL1

เสียงวรรณยุกต์ทั้งหมดเท่าที่ปรากฏใน DL1 ของกลุ่มภาษาไทยถิ่นใต้

มีเพียง 1 เสียง คือ

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูง-ขึ้น

ดังนั้นเสียงวรรณยุกต์ใน DL1 ของกลุ่มภาษาไทยถิ่นใต้ทุกกลุ่ม

จึงมีลักษณะเดียวกันหมด คือ เป็นเสียงวรรณยุกต์ที่มีจุดเริ่มต้นของเสียงอยู่ที่ระดับ

ค่อนข้างสูง และจะเลื่อนสูงขึ้นไปจนจบพยางค์

2. เสียงวรรณยุกต์ใน DL23

เสียงวรรณยุกต์ทั้งหมดเท่าที่ปรากฏใน DL23 ของกลุ่มภาษาไทยถิ่นใต้
มีอยู่ 4 เสียง คือ

เสียง วรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูง-ขึ้น

เสียง วรรณยุกต์กลาง-ระดับ

เสียง วรรณยุกต์ต่ำ-ขึ้นถึงกลาง

เสียง วรรณยุกต์ต่ำ-ระดับ-ขึ้นถึงกลาง

เสียงวรรณยุกต์ใน DL23 ส่วนใหญ่เป็นเสียงวรรณยุกต์ขึ้น ความแตกต่างกันอยู่ที่ระดับเสียงที่จุดเริ่มต้นซึ่งอาจอยู่ที่ระดับสูงหรือต่ำ เสียงวรรณยุกต์สูง-ขึ้นปรากฏใน DL23 ของภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มต่าง ๆ มากกว่าเสียงต่ำ-ขึ้น ส่วนเสียงต่ำ-ระดับ-ขึ้นนั้นพบในจุดเก็บข้อมูลของภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 7 เพียงจุดเดียว* เสียงวรรณยุกต์ที่มีลักษณะผิดแผกไปจากเสียงอื่น ๆ ทั้งระดับเสียงและการขึ้นลงของเสียงวรรณยุกต์ ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์กลาง-ระดับนั้นให้อยู่ในภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 2 ที่บ้านหนองหอย ตำบลอ่างทอง อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพียงแห่งเดียวเท่านั้น

3. เสียงวรรณยุกต์ใน DL4

เสียงวรรณยุกต์ทั้งหมดเท่าที่ปรากฏใน DL4 ของกลุ่มภาษาไทยถิ่นใต้
มีอยู่ 7 เสียง คือ

เสียง วรรณยุกต์ต่ำ-ระดับ

เสียง วรรณยุกต์ต่ำ-ขึ้นถึงกลาง

---

* บ้านอ่าวยาง ตำบลกำแพงเนินพุด อ่าวบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
(จุดที่ 30)

เสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ขึ้นถึงกลาง ค่อนข้างต่ำ

เสียงวรรณยุกต์กลาง ค่อนข้างต่ำ-ระดับ

เสียงวรรณยุกต์กลาง ค่อนข้างต่ำ-ขึ้นถึงกลาง

เสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ระดับ-ขึ้นถึงกลาง

เสียงวรรณยุกต์กลาง ค่อนข้างสูง-ระดับ-ตกถึงต่ำ

เสียงวรรณยุกต์ใน DL4 ส่วนใหญ่มีระดับเสียงที่จุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับต่ำ ซึ่งการขึ้น-ลงของเสียงวรรณยุกต์อาจเป็นเสียงวรรณยุกต์ขึ้น เสียงวรรณยุกต์ระดับหรือเสียงวรรณยุกต์ระดับ-ขึ้น เมื่อสังเกตจากจุดเก็บข้อมูลทุกจุดของกลุ่มภาษาไทยถิ่นใต้ ปรากฏว่า เสียงวรรณยุกต์ขึ้นใช้มากที่สุด รองลงมาได้แก่ เสียงวรรณยุกต์ระดับ และเสียงวรรณยุกต์ระดับ-ขึ้น ตามลำดับ เสียงวรรณยุกต์ที่มีลักษณะผิดแผกไปมากที่สุด เริ่มต้นและการขึ้นลงของเสียง คือ เสียงวรรณยุกต์กลาง ค่อนข้างสูง-ระดับ-ตกนั้น ใช้อยู่ในจุดเก็บข้อมูลของภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 6 เพียงจุดเดียว*

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเสียงวรรณยุกต์ใน DL4 กับ B4 แล้วจะเห็นว่า ส่วนใหญ่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันมากหรือมีลักษณะเดียวกัน ทั้งนี้เนื่องจากในกลุ่มภาษาไทยถิ่นใต้แทบทุกกลุ่มยกเว้น กลุ่มที่ 5 เสียงวรรณยุกต์ใน B4 กับ DL4 จัดว่าเป็นเสียงวรรณยุกต์ย่อยของหน่วยเสียงวรรณยุกต์เดียวกัน

*บ้านทุ่งประจู่ ตำบลห้วยสะแก อำเภอบึงสามพัน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตารางที่ 53. เปรียบเทียบเสียงวรรณยุกต์ในแถว DS ของภาษาไทยถิ่นใต้ 8 กลุ่ม

แถวDS	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5	กลุ่มที่ 6	กลุ่มที่ 7	กลุ่มที่ 8
1 ชัด		45,55					45	45
2 กัด	45	33	45	45,55	45	45	13,22	33
3 เบ็ด							23	
4 คัด	11	11	11	11,32 55	11	31,22	11,44	11

เสียงวรรณยุกต์ในแถว DS ของภาษาไทยถิ่นใต้ 8 กลุ่ม

เสียงวรรณยุกต์ในแถว DS ของกลุ่มภาษาไทยถิ่นใต้ อาจพิจารณาได้ดังนี้

1. เสียงวรรณยุกต์ใน DS1

เสียงวรรณยุกต์ทั้งหมดเท่าที่ปรากฏใน DS1 ของกลุ่มภาษาไทยถิ่นใต้

มีอยู่ 2 เสียง คือ

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูง-ขึ้น

เสียงวรรณยุกต์สูง-ระดับ

เสียงวรรณยุกต์ใน DS1 เป็นเสียงวรรณยุกต์สูง และส่วนใหญ่เป็นเสียงวรรณยุกต์ขึ้น ส่วนเสียงวรรณยุกต์ระดับพบน้อยมากในบางกลุ่ม คือ กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 4 สำหรับกลุ่มที่ 2 นั้น พบว่า เสียงวรรณยุกต์สูง-ระดับ เกิดเฉพาะในลักษณะแปรอิสระกับเสียงวรรณยุกต์สูง-ขึ้นเท่านั้น

ในกลุ่มภาษาไทยถิ่นใต้ทุกกลุ่ม เสียงวรรณยุกต์ใน DS1 กับ DL1 จัดเป็นเสียงวรรณยุกต์ย่อยของหน่วยเสียงวรรณยุกต์เดียวกัน

2. เสียงวรรณยุกต์ใน DS23

เสียงวรรณยุกต์ทั้งหมดเท่าที่ปรากฏใน DS23 ของกลุ่มภาษาไทยถิ่นใต้ มีอยู่ 6 เสียง คือ

เสียงวรรณยุกต์กลาง ค่อนข้างสูง-ขึ้น

เสียงวรรณยุกต์สูง-ระดับ

เสียงวรรณยุกต์กลาง-ระดับ

เสียงวรรณยุกต์กลาง ค่อนข้างต่ำ-ระดับ

เสียงวรรณยุกต์กลาง ค่อนข้างต่ำ-ขึ้นถึงกลาง

เสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ขึ้นถึงกลาง

เสียงวรรณยุกต์ใน DS23 ของภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มต่าง ๆ มีความแตกต่างกันมากในเรื่อง ระดับเสียงที่จุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์ คือ มีทั้งระดับสูง ระดับกลาง และระดับต่ำ แต่เมื่อพิจารณาจากจุดเก็บข้อมูลทุกจุดพบว่า ส่วนใหญ่จุดเริ่มต้นของเสียงวรรณยุกต์อยู่ที่ระดับสูง และเป็นเสียงวรรณยุกต์ขึ้น ส่วนเสียงวรรณยุกต์ที่มีระดับกลางใช้น้อยมากที่สุด คือพบที่ใช้เฉพาะในกลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 8 ซึ่งแต่ละกลุ่มมีจุดเก็บข้อมูลอยู่เพียง 1 จุดเท่านั้น เสียงวรรณยุกต์อีกแบบหนึ่งที่ใช้อยู่น้อยมากเช่นกัน ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์ที่มีระดับต่ำ ซึ่งพบเฉพาะในภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 7 เพียงกลุ่มเดียวเท่านั้น

3. เสียงวรรณยุกต์ใน DS4

เสียงวรรณยุกต์ทั้งหมดเท่าที่ปรากฏใน DS4 ของกลุ่มภาษาไทยถิ่นใต้

มีอยู่ 6 เสียง คือ

เสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ระดับ

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างต่ำ-ระดับ

เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูง-ระดับ

เสียงวรรณยุกต์สูง-ระดับ

เสียงวรรณยุกต์กลาง-ตกถึงกลางค่อนข้างต่ำ

เสียงวรรณยุกต์กลาง-ตกถึงต่ำ

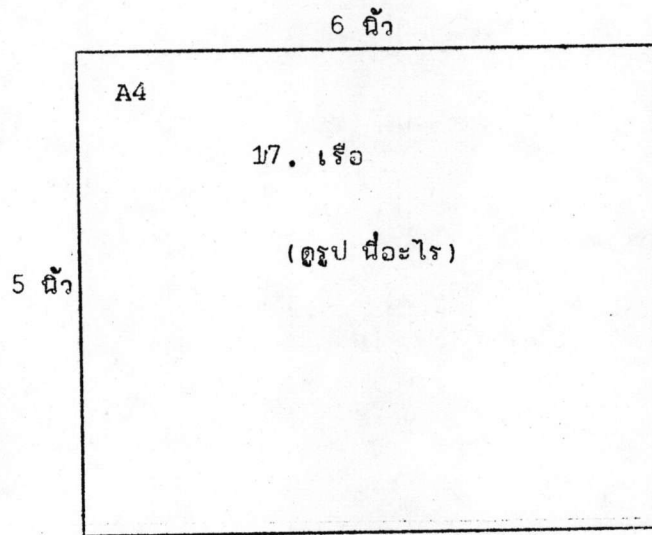
ถึงแม้เสียงวรรณยุกต์ทั้งหมดที่ปรากฏใน DS4 มีอยู่ถึง 6 เสียง แต่เมื่อพิจารณาตามจุดเก็บข้อมูลทุกจุดพบว่า เสียงวรรณยุกต์ที่ใช้มากที่สุด คือ เสียงวรรณยุกต์ที่มีระดับต่ำและเป็นเสียงวรรณยุกต์ระดับ ตังจะเห็นได้ว่า ทุกกลุ่มใช้เสียงวรรณยุกต์นี้ ส่วนเสียงวรรณยุกต์อื่นที่มีลักษณะแตกต่างออกไป เช่น เป็นเสียงวรรณยุกต์ที่มีระดับสูง ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์สูง-ระดับหรือเป็นเสียงวรรณยุกต์ที่มีระดับกลาง ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์กลาง-ตกนั้น เท่าที่สังเกตจากข้อมูลพบว่า เกิดในลักษณะแปรอิสระกับเสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ระดับ เป็นส่วนใหญ่

ภาคผนวก จ

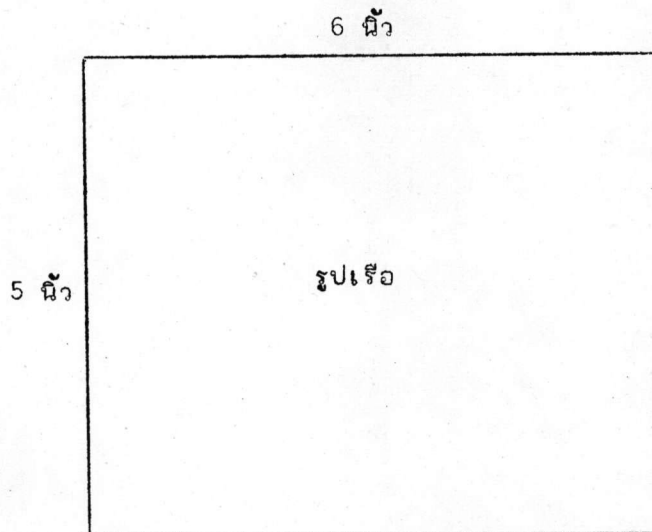
ภาคผนวก 1จ.

ตัวอย่างบัตรรายการคำสำหรับประกอบการสัมภาษณ์ (คำที่ 17 "เรือ")

ด้านหน้า

ด้านหลัง

ประวัติผู้เขียน

นางสาวเกศมณี เทพวัลย์ เกิดเมื่อวันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2499 ที่
กรุงเทพมหานคร สำเร็จปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2) สาขาวิชา
ภาษาฝรั่งเศส จาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2521